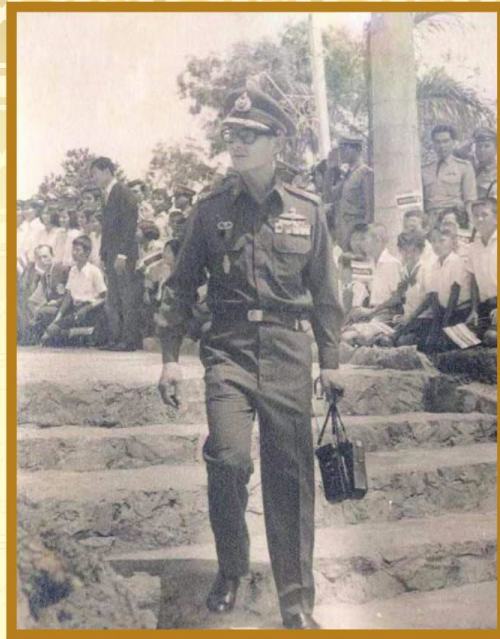

คำพ่อ

พระราชทานแก่ชาวพัฒนาชุมชน

๗

“ การประชุมเช่นนี้จะมีผลสมบูรณ์ก็ต้องอาศัยสองอย่างที่สำคัญ คือผู้จัด และผู้ที่มาประชุม
ผู้จัดจะต้องพยายามที่จะจัดสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ และหาวิธีที่จะชี้แจงให้ความรู้ให้วิชาการให้แก่ผู้ที่มาอย่างดีที่สุด
จัดแผนจัดรายการจัดวิธีการให้เหมาะสมและน่าสนใจ สำหรับผู้ที่มาเพื่อหาความรู้
ก็จะต้องมีหน้าที่สำคัญ คือเปิดหูเปิดตา พยายามเข้าใจ พยายามจำสิ่งใดที่ได้เห็นที่ได้ฟัง
ตอนแรกอาจรู้สึกว่ายากที่จะใช้เป็นประโยชน์ เพราะว่ามากมายเหลือเกิน แต่ขอให้จำเอาไว้และใช้สมอง
ซึ่งแต่ละคนมีอยู่ ไปพิจารณาสิ่งที่เห็นได้เห็นได้ฟัง และหาวิธีการด้วยตนเองว่าความรู้ที่ได้รับนั้นจะไปใช้การได้อย่างไร
เพื่อประโยชน์ของตน เพื่อประโยชน์ของชุมชนของตน และเพื่อประโยชน์ของภาคและประเทศของตน
ถ้าทั้งสองฝ่าย ตั้งใจในทางที่ดีที่ถูกต้องแล้ว ประโยชน์ของการชุมนุมจะเกิดขึ้น และทวีขึ้นอย่างมหาศาล
ฉะนั้น ก็ขอให้ผู้จัดการประชุมและทั้งผู้ที่มาชุมนุมและมารับความรู้ จงพยายามที่จะให้งานที่เป็นผลอย่างดีที่สุด
ผลที่ดีนั้นไม่ใช่ว่าเป็นผลดีของหน่วยราชการหรือของรัฐบาล แต่ว่าเป็นความดีของประเทศชาติโดยแท้
เพราะว่าท่านทั้งหลายสองร้อยกว่าคนจะเป็นหลักของประเทศชาติต่อไป
...ถ้าความรู้ที่ดี ความรู้สึกที่ดีและตั้งจิตใจที่เข้มแข็งที่บริสุทธิ์ไปใช้
จะทำให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนของตน
ซึ่งมีคนนับพัน ๆ คน และเมื่อรวมเข้าไปเป็นตำบล เป็นอำเภอ เป็นจังหวัด
เป็นภาค และเป็นประเทศ ก็เป็นจำนวนคนหลายสิบล้าน
ฉะนั้นจึงได้บอกตั้งแต่ต้นไว้ว่ายินดีเหลือเกินที่เห็นการชุมนุมเช่นนี้
 และได้พบปะกันอีกรุ่นหนึ่ง ”

พระบรมราชาวาทพระราชทานแก่
ผู้นำเยาวชนและเจ้าหน้าที่
ณ ศาลาศิตาลัย
วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๔

พัฒนาคือสร้างสรรค์

จุลสารส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน ปีที่ 13 ฉบับที่ 7 ประจำปี 2562

สร้างอุดมการณ์ ก้าวผ่านความท้อ ต่อสู้ความยากจน

หน้า
2

CDD Trend

การแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ

หน้า
3

สอบรั้ว พช.

ลดความเหลื่อมล้ำ “แก้จน” เชิงบูรณาการ

หน้า
4-5

พัฒนา คือสร้างสรรค์

สร้างอุดมการณ์ ก้าวผ่านความท้อ ต่อสู้ความยากจน

Check In ชุมชน

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต “เงินออม” พลิกชีวิต
สร้างภูมิคุ้มกันชาวบ้านหนองแห้ว จ.อุทัยธานี

เกมพลังชุมชน

Cyberbullying
การกลั่นแกล้งรังแกบนโลกไซเบอร์

เคล็ดลับสู่ความสุข

พาตัวเองออกจาก Comfort Zone

หน้า
6

หน้า
7

หน้า
8

การแก้ไขปัญหาคาความยากจนเชิงบูรณาการ

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2558 UN ได้ริเริ่มกระบวนการหรือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 (post-2015 development agenda) ตามกระบวนการที่ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals–SDGs) จำนวน 17 เป้าหมายครอบคลุม 3 เสาหลักด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้หลักการ 5 Ps – ประชาชน (People), โลก (Planet), ความมั่นคง (Prosperity), สันติภาพ (Peace) และความเป็นหุ้นส่วน (Partnership)

เป้าหมายแรกของ SDGs คือ การขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ เป็นการวางเป้าหมายเพื่อลดความยากจนในมิติต่าง ๆ ครอบคลุมคน ทุกเพศ ทุกวัย ในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายการขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ของประเทศไทยนั้น ได้กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หน่วยงานรับผิดชอบร่วม และหน่วยงานสนับสนุนเพื่อขับเคลื่อนกระทรวงมหาดไทย โดยกรมการพัฒนาชุมชน ถือเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่เป้าหมาย

กรมการพัฒนาชุมชน ในฐานะหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดกลยุทธ์การแก้ไขปัญหาคาความยากจน ภายใต้กรอบแนวคิดในการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแบบบูรณาการ ดังนี้

1. ความยากจนเกิดจากการบริหารจัดการชีวิตที่ไม่เหมาะสม สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารจัดการชีวิต
2. ปัญหาคาความยากจนเป็นปัญหาเชิงซ้อน ไม่ใช่ปัญหาเชิงเดี่ยว ต้องแก้ไขเป็นรายครัวเรือน
3. ปัญหาคาความยากจน ต้องแก้ไขเป็นกระบวนการบูรณาการ และใช้เวลาในการดำเนินการ การทำงานของกรมการพัฒนาชุมชน ปี 2562 ยึดหลักการพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจฐานรากมั่นคง ทำให้ประเทศ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เน้นการช่วยเหลือครัวเรือนยากจน

ให้ลูกขึ้นมาประกอบกิจกรรมเลี้ยงตัวเองตามแนวคิด “ช่วยให้เขาช่วยตัวเอง” อย่างมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นรายครัวเรือน

ปัญหา “ครัวเรือนยากจน” เป็นปัญหาเชิงซ้อน ดังนั้น การดำเนินการแก้ไขปัญหา จึงยากที่จะแก้ไขด้วยนโยบายหรือภารกิจด้านใดด้านหนึ่ง จำเป็นต้องมีการบูรณาการภารกิจของส่วนราชการ ภาควิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา และที่สำคัญต้องเข้าไปแก้ไขปัญหาคาเป็นรายครัวเรือน เพราะแต่ละครัวเรือนมีสาเหตุ เงื่อนไขของปัญหาที่หลากหลายและแตกต่างกัน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาคาความยากจน จึงต้องแก้ไขด้วย “การบูรณาการการบริหารจัดการเป็นรายครัวเรือน” ที่ส่วนราชการ และภาควิชาต่าง ๆ ระดมสรรพกำลังเข้าช่วยเหลือ เพื่อให้ครัวเรือนยากจน มีโอกาสที่จะแข่งขันและต่อสู้ในสังคม โดยกระบวนการบริหารจัดการชีวิต ครัวเรือนยากจนแบบบูรณาการ 4 กระบวนการ คือ ชี้นำชีวิต (Life Identification) แผนที่ชีวิต (Life Compass) บริหารจัดการชีวิต (Life Management) และดูแลชีวิต (Life improvement)

EDITOR'S TALK

บก.ชอคุย

การแก้ไขปัญหาคาความยากจน เป็นประเด็นที่ถูกหยิบยกมาใช้เป็นนโยบายเพื่อขยายฝันของหลาย ๆ พรรคการเมือง ที่มุ่งหวังจะทำให้ประชาชนคนไทยมีความเป็นอยู่ที่ดีพ้นจากคำว่า ยากจน ไม่ว่าจะถูกวัดด้วยเกณฑ์มาตรฐานใด ๆ ก็ตาม รวมถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ที่ผ่านมาก็เช่นกัน เมื่อคุณสสารวของพลหลาย ๆ สำนักมีข้อมูลตรงกันว่า ประชาชนให้ความสนใจกับนโยบายของพรรคการเมืองที่เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคาความยากจนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นเงินเดือนเพิ่มค่าแรง เพิ่มสวัสดิการต่าง ๆ เพราะมองเห็นว่าแนวทางเหล่านี้ คือโอกาสที่จะเติมเงิน

เข้ากระเป๋า กระจ่ายรายได้ให้ประชาชนคนไทยอย่างทั่วถึง นำไปสู่การหายจนพ้นความข้นแค้น แต่อย่างไรก็ตาม วงจรของความยากจนก็ยังคงมีอยู่ในประเทศไทยวนไปไม่สิ้นสุด แม้รัฐบาลทุกยุค ทุกสมัยจะกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาคาความยากจนเป็นวาระแห่งชาติมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน

เมื่อหยิบยกการประมวลผลข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในปีที่ผ่านมาเราพบว่าตัวเลขของรายได้ในหมู่บ้าน/ชุมชนบางแห่งกลับเพิ่มขึ้น จำนวนครัวเรือนยากจนที่ตกเกณฑ์ จปฐ. เรื่องรายได้มีจำนวนลดลง นั่นหมายความว่า หมู่บ้าน/ชุมชนเหล่านั้นสามารถปฏิบัติภารกิจจนเห็นผลได้จริง มีหมู่บ้าน/ชุมชนหลายแห่งเริ่มคืนหา และคืนพบแนวทางแก้ไขปัญหาคาความยากจนในแบบที่สอดคล้องกับภูมิสังคมของตนเองได้ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งว่า แนวคิด หลักการเชิงพื้นที่เห็นผลจริงนั้นทำได้อย่างไร มีกระบวนการอะไรบ้าง ซึ่งเราได้เรียบเรียง ถอดบทเรียนมาให้ได้อ่านกันฉบับนี้แล้วละ

ลดความเหลื่อมล้ำ “แก้งาน” เชิงบูรณาการ

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย กับ มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ร่วมลงนาม “บันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ” ในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ ไปเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการชีวิตครัวเรือนยากจนแบบบูรณาการ 4 กระบวนการ คือ กระบวนการที่ 1. ชี้นำชีวิต กระบวนการที่ 2. จัดทำเข็มทิศชีวิต กระบวนการที่ 3. บริหารจัดการชีวิต และกระบวนการที่ 4. ดูแลชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้วยการสนับสนุนอาชีพแก่ครัวเรือนยากจนให้สามารถบริหารจัดการชีวิตได้อย่างเหมาะสมและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งตอบสนองการขับเคลื่อนนโยบายสานพลังประชารัฐในการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การดำเนินงานแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการร่วมกันระหว่างกรมการพัฒนาชุมชน กับ มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง เพื่อช่วยเหลือครัวเรือนยากจนที่ตกเกณฑ์รายได้ จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อ 22 รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี น้อยกว่า 38,000 บาท โดยเป็นครัวเรือนที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาได้ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพ 4 ประเภท คือ 1. ค้าขาย 2. หัตถกรรม 3. ช่าง และ 4. บริการ/รับจ้าง

ซึ่งดำเนินการในระยะที่ 1 จำนวน 100 - 150 ครัวเรือนในพื้นที่ 25 จังหวัดภาคกลาง ซึ่งจากการคัดเลือก ทบทวนและยืนยันกลุ่มเป้าหมาย มี 17 จังหวัด (จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นนทบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี ลพบุรี สมุทรสงคราม สระแก้ว สิงห์บุรี สุพรรณบุรี และจังหวัดอ่างทอง) จำนวน 119 ครัวเรือน โดยขอรับการสนับสนุนในประเภทอาชีพต่าง ๆ ดังนี้ 1. ค้าขาย จำนวน 61 ครัวเรือน 2. หัตถกรรม จำนวน 16 ครัวเรือน 3. ช่าง จำนวน 19 ครัวเรือน 4. บริการ/รับจ้าง จำนวน 23 ครัวเรือน

ซึ่งครัวเรือนทั้งหมดนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาอนุมัติการสนับสนุน การดำเนินงานในลำดับต่อไปของกรมการพัฒนาชุมชนและมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง หลังจากได้รับการสนับสนุนอาชีพ คือ กรมการพัฒนาชุมชนดำเนินการสนับสนุนช่องทางการตลาดให้กับครัวเรือนยากจน ในการจำหน่ายสินค้าที่ได้จากการประกอบอาชีพ โดยประสานช่องทางการตลาดที่กรมฯ รับผิดชอบและประสานหน่วยงานภาคี เช่น ตลาดประชารัฐ ศูนย์สาธิตการตลาด ตลาดชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้กรมฯ จะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าที่มีศักยภาพ เพื่อพัฒนาเป็นสินค้า OTOP ต่อไป กรมการพัฒนาชุมชนและมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ความร่วมมือแกไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ และติดตามผลการดำเนินงานแกไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ เพื่อนำผลมาพัฒนาการดำเนินงานความร่วมมือตามบันทึกความร่วมมือ กรณีที่พบว่าครัวเรือนยากจนที่ดำเนินการสนับสนุนอาชีพไปแล้วนั้นไม่สามารถพ้นความยากจนได้ ให้กรมการพัฒนาชุมชนและมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งร่วมกันวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางแกไขปัญหาร่วมกันต่อไป

ถึงแม้ว่า สองหน่วยงานที่แม้หน้าที่ความรับผิดชอบจะแตกต่างกัน แต่ต่างก็ตระหนักถึงเป้าหมายเดียวกัน คือ การร่วมมือกันลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความสุขให้แก่ประชาชน นับเป็นภาพแห่งการบูรณาการความร่วมมือที่น่าชื่นชม ซึ่งจะเป็นการต่อยอดความสำเร็จและการขยายความร่วมมือไปยัง ภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการสร้างความสุขให้แก่ประชาชนในทุกชุมชนหมู่บ้านทั่วประเทศอย่างยั่งยืน

พัฒนาคือสร้างสรรค์

สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน

ถือเป็นความสำเร็จของการพัฒนาชุมชน อ.คลองท่อม จ.กระบี่ ที่ทำให้พี่น้องประชาชนที่ลำบาก ไม่พอกินพอใช้ จนอยู่ในเกณฑ์ครัวเรือนที่ไม่ผ่านข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน หรือ จปฐ. สามารถกลับมามีรอยยิ้มและต่อสู้ชีวิตได้อีกครั้ง ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจจากตัวเองเป็นสำคัญ ที่ต้องการก้าวผ่านความยากจน โดยมีหน่วยงานภาครัฐพัฒนาชุมชนให้การสนับสนุน นายไพศาล ศรีเทพ นายอำเภอคลองท่อม ไม่เป็นนอนใจ ใช้ความมุ่งมั่นตั้งใจจริงที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับประชาชนผู้ตกเกณฑ์ จปฐ. ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยให้การสนับสนุนในทุกทางที่จะทำได้

“ผมได้งบประมาณจากจังหวัดมา 400,000 บาท ผมได้คุยกับพัฒนาชุมชน ซึ่งในปีที่ผ่านมาราษฎรที่ตกเกณฑ์ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2560 มี 66 ครัวเรือน ผมให้พัฒนาชุมชนเชิญเขามาสอบถามเพื่อให้ทราบว่าเขามีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองแบบไหน ต้องการทำอะไร เพื่อให้เขาหลุดพ้นจากความยากจน ส่วนหนึ่งอยากเลี้ยงไก่ เราก็ซื้อลูกไก่ให้เขาเราซื้อไก่กบอาหารให้ แต่เขาต้องมีส่วนร่วมในการสร้างโรงเรือนเอง เราให้เฉพาะวัสดุบด ให้เขาได้รับการอบรมก่อนจะเข้าสู่งกระบวนการแจกจ่าย และให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ติดตามว่าดำเนินการไป และอย่างไรบ้าง และเขาก็ต้องมีการต่อยอดจากสิ่งที่เราให้ ไม่อยากให้ทุกอย่างจบแค่ครั้งหนึ่งครั้งเดียว ต้องสามารถดูแลตัวเองต่อไปเรื่อย ๆ ได้ตลอดจากสิ่งที่เราให้ ผมชัดเจนว่าถ้าไม่ต่อยอด ผมก็จะไม่ให้อีก เพราะถือว่าไม่อยากพัฒนาตัวเอง ใครถนัดด้านเกษตรก็ให้เกษตรกรมาอบรมให้ใครถนัดประมงก็ให้ทางประมงมาอบรม เราจะประเมินผลร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการร่วมกันแก้ไขปัญหาความคิดผมก็แค่ ว่าทำอย่างไรให้เขาหลุดพ้นจากความยากจนให้ได้”

ความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความยากจนไม่ได้เกิดขึ้นในครั้งแรก

“อย่างแรกเราต้องเรียกเขาเข้าแจ้ง มาปรับทัศนคติปรับเปลี่ยนกันใหม่ ถ้าเราให้เขาอยู่บ่อย ๆ ก็จะเป็นตัวอย่างไม่ดีแก่ครัวเรือนอื่น ๆ อย่างที่สอง ถ้าครัวเรือนที่ซบเซากับยาเสพติด เราก็ไม่ได้ละเลยต้องบำบัดเขาให้พ้นจากยาเสพติดแล้วพาเขากลับมาพัฒนาตัวเอง สร้างอาชีพให้เขา เพราะถ้าไม่ดูแลเลยก็เกิดปัญหาสังคมตามมาอีก”

สร้างอุดมการณ์ก้าวผ่านความท้อต่อสู่ความยากจน

เทคนิคในการสร้างความกระตือรือร้นให้กับครอบครัวที่ตกเกณฑ์จปฐ.

“เราต้องสร้างตัวอย่างใหม่ในบ้าน เอาครอบครัวที่ตกเกณฑ์ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เขาไปพัฒนาตัวเอง ถ้าพัฒนาได้ ครัวเรือนอื่น ๆ ก็จะเห็นว่า นี่คือ ครัวเรือนที่ตั้งใจจริง เขาพร้อมที่จะพัฒนา เราก็พร้อมที่จะสนับสนุนงบลงไป ต้องให้เขาเห็นตัวอย่างครัวเรือนที่ประสบความสำเร็จ เพราะไม่อยากให้เขาเป็นฝ่ายที่จะรอรับอย่างเดียว”

สิ่งที่ยากที่สุดในการทำงาน

“คือ ครัวเรือนที่เขาไม่ยอมพัฒนาตนเอง อันนี้ยากที่สุด แต่การดูจากเกณฑ์ จปฐ. เขาก็อยู่ได้ ถือว่าผ่านเราทำอย่างไรก็ได้ไม่ให้เขาตกเกณฑ์ จปฐ. สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เขาต้องมีส่วนร่วม ต้องมีความตั้งใจจริง ไม่ใช่รอรับอย่างเดียว รับแล้วหมดปีหน้าขอใหม่ แบบนี้ไม่อานะ ไม่อยากให้เป็นแต่ขอ อยากให้คนที่ตั้งใจจริง”

สิ่งที่จะทำให้ความยากจนนี้หมดไป

“อยู่ที่คนนี่แหละ อยู่ที่จิตสำนึกของคน คนต้องตั้งใจทำหากิน ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ที่คนขี้เกียจ ขออย่างเดียวสมัยก่อนคนกระตือรือร้น พึ่งพาตนเอง แต่ทุกวันนี้เราต้องส่งเสริมให้เขาลงมือ ถ้าไม่ให้ถูกรื้อเรียนอีก แต่ 66 ครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ที่เราช่วยไปเขาดูแลตัวเองได้แล้ว ทุกคนรู้กันหมดผมเป็นคนจริงจังนะ ทำอะไรก็ทำไป ขออย่างเดียวให้งานสำเร็จ ผมทำงานที่ไหน คือชาวบ้านต้องไม่เดือดร้อนกับเรา ถ้าทำอะไรไม่ได้มาบอก มีปัญหาอะไรเราก็ช่วยกันแก้ไข ไม่ว่าที่อยู่อาศัยหรือพัฒนาชุมชน พัฒนาคุณภาพชีวิตเราก็ต้องช่วยเขา เพราะเขาคือชาวบ้าน เราต้องเจาะไปแต่ละรายว่าเจอแก้ปัญหาให้เขาอย่างไร”

ในเรื่องการตลาดก็มีการส่งเสริมเช่นกัน

“เราส่งเสริมให้เขาทำกินเองด้วย ถ้าเหลือแล้วถึงจำหน่าย อย่างเลี้ยงไก่บ้าน ออกไปขายกันในชุมชน

ก็หมดแล้ว เขาขาดแค่เงินทุนในการประกอบอาชีพ เราไม่เอาคืนสักบาท เพราะเป็นนโยบายของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ถ้าปีต่อไปครัวเรือนใหม่ตกเกณฑ์อีก เราก็ต้องหาช่องทาง หาเงินสนับสนุนกันใหม่”

ถือเป็นความตั้งใจจริงของนายอำเภอคลองท่อม ที่อยากเห็นประชาชนในความดูแลของตนเอง มีชีวิตที่ดีขึ้น และสิ่งสำคัญที่สุดที่จะก้าวผ่านความยากจนไปให้ได้ คือ ความร่วมมือ นายอำเภอ ยังยื่น ข้าราชการ อ.คลองท่อม หนึ่งใจพัฒนาชุมชน ใจยุทธวิธีอย่างไรในการแก้จน ไปติดตามสูตรความสำเร็จนี้กัน...

“โครงการแก้จนแบบบูรณาการ ใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นตัวชี้วัดเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ เรามีการสำรวจเป็นประจำทุกปี ทุกครัวเรือนจากการสำรวจ จปฐ.ปี 2560 ปรากฏว่ามีครัวเรือนตกเกณฑ์ในอัตราร้อยได้ต่ำกว่า 38,000 บาทต่อคน/ปี ทั้งหมด 7 ตำบล

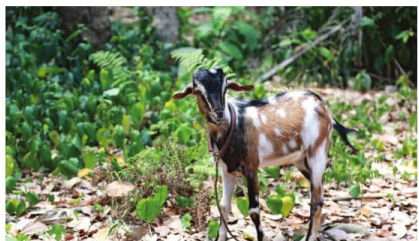
2 เทศบาล มี 66 ครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ ก่อนที่จะได้เป้าหมายที่ชัดเจน ต้องให้พัฒนากรที่รับผิดชอบตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนถูกต้องอีกครั้ง และนำมาวางแผนแก้ไขปัญหาคือ ข้อมูลต่าง ๆ ต้องนำมาเสนออำเภอเพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่รับผิดชอบนำไปวางแผนแก้ไขปัญหามา ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการในระดับอำเภอ ที่สำคัญคือ ผู้บังคับบัญชา นายอำเภอที่เป็นตัวขับเคลื่อนทุกอย่าง และเราก็นำครอบครัวที่ตกเกณฑ์ไปสู่กระบวนการพัฒนาทั้งด้านประมง เกษตร ปศุสัตว์ สาธารณสุข ตามภารกิจการพัฒนาชุมชน มีงบประมาณสนับสนุนน้อย หารเฉลี่ยแล้วตกครัวเรือนละ 300-400 บาท ผู้บังคับบัญชาจริงจึงจะแก้ไขปัญหาความยากจน และได้แสวงหางบประมาณจากงบยุทธศาสตร์จังหวัดของท่านผู้ว่า

ก็ได้มา 400,000 บาท ท่านนายอำเภอคลองท่อม จ.กระบี่
นายไพศาล ศรีเทพ ก็ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่อำเภอ
ไปเขียนโครงการในการให้ความช่วยเหลือ เมื่อโครงการ
เรียบร้อยก็ได้เชิญครัวเรือนเป้าหมายทั้ง 66 ครัวเรือน
มาประชุมชี้แจง สร้างความรู้ ปรับทัศนคติ โดยเฉพาะ
กระบวนการมีส่วนร่วม ความพร้อม ความต้องการ
ที่เขามีอยู่ โดยใช้ หลัก 4 ท. คือ

1. การปรับทัศนคติให้รู้ตนเอง คือ ให้หลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางแก้ไขปัญห
แบบยั่งยืน
2. ทักษะ คือ ทำอาชีพที่ตัวเองมีความชำนาญ
3. ทรัพยากร คือ ดูในเรื่องความพร้อม
เรื่องปัจจัยการผลิต
4. ทางออก คือ การหากิจกรรมให้ทำ”

**ครอบครัวที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ต้องสามารถ
ดูแลตัวเองได้ตลอด**

“ก่อนจะมอบปัจจัยการผลิตที่มีการประชุม
ชี้แจงตามความจริง ทางราชการก็ส่งเสริมองค์ความรู้

เป็นการทำงานแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ
อย่างผู้ถนัดเลี้ยงสัตว์ ปศุสัตว์อำเภอก็จะมาให้ความรู้
สำหรับการเลี้ยงสัตว์ จนกระทั่งนำมาขายได้ ต้องครบวงจร
ด้านประมงก็มีเลี้ยงปลา เลี้ยงกบ มีเจ้าหน้าที่ประมงมาให้
ความรู้ในด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีรายได้”

**ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะก้าวผ่านความยากจน
ของประชาชนผู้ตกเกณฑ์**

“เรามีความตั้งใจมาก เราปรับทัศนคติให้เขา
มีความต้องการในด้านอาชีพ แยกกลุ่มตามความถนัด
ของแต่ละครัวเรือน ต้องทำบัญชีครัวเรือนด้วย แต่ส่วนมาก
ไม่ทำกัน สิมบ้าง ซึ้งบ้าง พัฒนาชุมชนก็ให้ความรู้
ทุกหลักสูตร ทุกกิจกรรม บัญชีครัวเรือนก็เป็นส่วนหนึ่ง
ของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผมว่า
กรมการพัฒนาชุมชนของเราเดินมาถูกทางแล้ว

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้ประชาชน
นำไปปฏิบัติทั้งใน ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ”

**การส่งเสริมในภาวะที่มีความแตกต่าง
ด้านศาสนา**

“ในจังหวัดกระบี่มีทั้งชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม
มีวิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันที่หลักศาสนา ไม่เกิดปัญหา
ความขัดแย้ง มีการช่วยเหลือกันตลอด เราใช้หลักพัฒนา
เดียวกัน ไม่แยกการปฏิบัติ”

ผลสำเร็จในการพัฒนาชุมชนเห็นร้อย

“ก็น่าจะเกือบ ๆ 100 เปอร์เซ็นต์ คือ การแก้จน
ต้องอยู่ที่ตัวเราเองนะ คนนั้นมีความกระตือรือร้นใหม่
อยากที่จะพัฒนาตนเองไหม บางครอบครัวก็ย้ายเข้า
หรือย้ายออกก็อย่างครอบครัวที่ทำประมง เราก็ให้อวน
เขาเมื่อเรียบร้อยแล้ว แต่ไม่มีทุนจะไปซื้อเครื่องมือจับปลา
อำเภอก็ได้มอบปัจจัยการผลิตนี้ให้ไปจับปลา จับปู ก็ขายได้
วันละ 400-500 บาท ก็อยู่ได้ เรื่องตลาดไม่ต้องห่วง
ขายในชุมชนก็หมดอยู่แล้ว เหลือจากการกินเอง เราก็อขาย
หรือจะแบ่งปันให้เพื่อนบ้านก็ได้ ทำเพื่อทั้งตนเอง”

**ถือเป็นความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา
ความยากจน**

“ถ้าให้สำเร็จอย่างแรก คือ การบูรณาการ
ของทุกภาคส่วน และชุมชนต้องมีส่วนร่วม ถึงจะประสบ
ความสำเร็จ และการชี้เป้าหมายต้องชัดเจน กำหนด
ผู้ใหญ่บ้านเอาใจใส่ติดตามครัวเรือนเป้าหมาย ให้เขา
พอมีพอกิน พึ่งพาตนเองได้ อย่างที่สองคือ ครอบครัว
เป้าหมาย ต้องร่วมมือและตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองด้วย
ภาคเอกชนก็เข้ามาสนับสนุนได้ อย่างที่สามคือ
นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ และให้เขา
เข้าใจอย่างแท้จริงในการนำไปปฏิบัติ เรามิการติดตาม
เยี่ยมเยียนตลอด เราไม่สนับสนุนครัวเรือนที่ติดยาเสพติด

แต่เราก็ช่วยพาไปบำบัด พอเขาหายก็เข้าไปช่วยในเรื่อง
อาชีพ เราไม่ทิ้ง เพราะถ้าทิ้งก็เป็นปัญหา บ้านที่ฐานะดี
เขาก็มาช่วยดูแลบ้านที่ยากจน ช่วยกันบริจาค”

**ความยากจนจะต้องหมดไปจากชุมชนที่ได้รับ
การแก้ไข**

“เป็นวิสัยทัศน์นะ บางที่เราทำไปแก้ไขได้ แต่มี
ครัวเรือนอื่นที่ประสบภัยพิบัติ ประสบปัญหาขึ้นอีก
เมื่อเกิดปัญหาใหม่มาอีกเราก็ต้องดูแลกันอีก”

**การให้คำปรึกษาดูแลของเจ้าหน้าที่พัฒนา
ในพื้นที่**

“เรามีการประชุมอาทิตย์ละครั้ง เพื่อติดตาม
มอบหมายภารกิจ พัฒนาการต้องรู้เป้าหมายของตนเอง
สิ่งที่พัฒนากรรับผิดชอบมี 2 ส่วน คือ 1. งานสำนักงาน
เอกสาร รายงานต่าง ๆ 2. งานในพื้นที่ ตามบทบาท
ภารกิจของโครงการพัฒนาชุมชน ทั้งเรื่องโอท็อป
เรื่องชุมชน เรื่องของเศรษฐกิจฐานราก”

สูตรของ จปฐ. ที่ใช้น่าได้ผลตามที่ตั้งใจไว้

“ถ้าบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้นำชุมชน ผู้จัดเก็บ
ถ้ามีการซักซ้อม ชี้แจง สร้างความรู้ มีการสำรวจที่ถูกต้อง
จากประสบการณ์หลายปีก็น่าไปสู่ความสำเร็จได้ แต่ทั้งนี้
ทั้งนั้นอยู่ที่ชุมชนต้องเข้าใจอย่างแท้จริงเรื่องประโยชน์
รวมทั้งคนที่ให้ข้อมูล คนที่สำรวจต้องไม่เทคนิคทำอะไร
ถึงจะได้ข้อมูลที่ต้องการ เราสำรวจทั้งบ้านคนรวย
และคนจน เขาก็ให้ความร่วมมือกันดี”

ความภูมิใจที่เกิดขึ้นกับผลงานที่สร้างมา

“การทำให้พี่น้องประชาชนพึ่งพาตนเองได้
มีความสุข ครอบครัวอบอุ่น นี่คือความสุขของพัฒนาชุมชน
คนเราก็มีความท้อนะ แต่ก็ต้องมีมุมการณ ต้องรัก
การทำงาน รักขนบ เป็นหน่วยงานที่ทำงานใกล้ชิดกับ
พี่น้องประชาชนมากที่สุดหน่วยงานหนึ่ง”

**ความสุขของผู้ให้เกิดขึ้นได้เหมือนผลงานที่ดำเนิน ส่งต่อไปยังผู้รับ กลุ่มเป้าหมาย มากกว่าผู้รับกลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มผู้ที่มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์นั้น ทางพัฒนาชุมชนได้ไปติดตามผลกับพี่น้องประชาชน 3 ครัวเรือน ซึ่งมีการใช้ชีวิตที่แตกต่าง
กันออกไป ทั้งเลี้ยงแพะ เลี้ยงไก่ และปลูกผัก เขาใช้ชีวิตความเป็นอยู่อย่างไรบ้าง**

ประครอง บ่อม่วง : เมื่อก่อนไม่ได้
ลำบากมาก แต่พอสามีประสบ
อุบัติเหตุทำงานไม่ได้ ก็ลำบาก
ลูกสาวทำงานมีบ้าน ลูกชาย
แต่งงานแล้วก็ดูแลเราได้ไม่เต็มก็
เลือกที่จะเลี้ยงไก่ เพราะเลี้ยงง่าย

เหมาะกับพื้นที่ที่มี ซึ่งทางอำเภอก็มีการอบรมอาชีพให้ก่อน
ที่จะให้ไก่มาเลี้ยง ได้ไก่มา 50 ตัว เก็บเศษอาหารตามโรงเรียน
ตามร้านค้า มาผสมกับเศษอาหารให้กินเลี้ยงวัน 7-8 เดือนแล้ว
นอกจากเลี้ยงไก่ก็ทำแกงขายเพิ่ม ตอนนี้ได้ผลผลิตจากไก่
เพิ่มมา 5 ตัว จากที่อำเภอให้มาครบตลอดดี เวลาต้องเลี้ยง
ค่าน้ำค่าไฟเดือนละประมาณ 500 กว่าบาท ก็ขายไก่ประมาณ
3 ตัว และนำเงินไปหาหมอ และถ้ามีกิจกรรมก็จะเอาไก่
มาแปรรูปทำแกงขายได้อีก ตอนนี้อยู่ดีมีเงิน มีกำลังใจขึ้น
เหมือนกับสมาชิกอาชีพมีรายได้แน่นอน แต่ทำได้ก็เพื่อกิน
(หัวเราะ) โครงการแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายทางตรง ทำให้อาบน้ำ
ที่อยากกินมีอาชีพขึ้นมา โดยที่เราไม่ต้องลงทุนเอง เพราะเงิน
ที่จะลงทุนเองไม่มี ตอนนี้อยู่ดีมีเงินแน่นอนกว่าบาทหนึ่ง
ในระบบของธนาคารหมู่บ้าน ถ้าใครก็ได้รับการช่วยเหลือจาก
โครงการ ก็อยากให้อีกเลี้ยงไก่ทำมาขายให้หมดไปขอบคุณ
ผู้ให้ทุกท่านที่ช่วยเหลือค่ะ

อ้งอาจ สาเก : ใช้ชีวิตอยู่ในบ้าน
ของตัวเองเพียงลำพังคนเดียว เพราะมี
ความสบายใจมากกว่าที่จะไปอยู่ที่อื่น
เลือกปลูกผัก เพราะที่บ้านไม่มีผัก
ขายได้เรื่อย ๆ ผักเขาไปขายที่ตลาดนัด
ไปเองไม่ไหวอายุเยอะแล้ว รายได้จาก
การขายผักก็ซื้อข้าวสาร ซื้อกับข้าว
ดีใจมากที่ผู้ใหญ่และนายอำเภอ
ให้การช่วยเหลือ ได้รับเงินจากโครงการ
มาซื้อเมล็ดพันธุ์พืช พืชเพื่อนบ้าน
มาเยี่ยมเยียนสม่ำเสมอ บางวันกับข้าว
เป็นเพื่อน ปัจจุบันมีทั้งรายได้จากการ
ขายผัก ขายปลาน้ำจืด ขายไก่ บางกับ
เบียร์ยังซื้อมา 800 บาท/เดือน
ทำให้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในทุกวัน

สมนึก ห้วยเหล็ก : อยู่กับภรรยา 2 คน
ในบ้านกลางสวนยาง มีอาชีพรับจ้างประม
ชายวันละ 500-600 บาท ได้เงินคนละ
700 บาทต่อเดือน และเลี้ยงวัว 3 ตัว ซึ่งได้เงิน
จากกองทุนหมู่บ้าน ทุเรียนมา 40,000 บาท
ก่อนหน้านี้นี้ได้ลำบากต่อจากเมียชัฟเฟอร์
ยามแก่ เลือกที่จะเลี้ยงแพะ เพราะมองว่า
ตนเองมีอายุมากขึ้นแล้ว ไม่ต้องใช้กำลังมาก
เลี้ยงมา 8 เดือนแล้ว อยากเลี้ยงให้โตสัก
7-8 ตัวก่อนจะขาย ตอนนั้นก็ขายไว้ในบ้าน
ก็มีซื้อข้าวสาร ค่าน้ำ ค่าไฟ ผู้ใหญ่บ้าน
ก็ดูแล ขอบคุณนายอำเภอที่ให้แพะมาเลี้ยง
ตอนนี้อยู่ดีมีความสุขสบายใจ สำหรับคน
ที่ได้ผลประโยชน์จากโครงการก็เลี้ยงให้ดีกว่า
ให้ดูแลเอาใจใส่

**เป็นอีกหนึ่งความสำเร็จ นำมาซึ่งความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ ที่มุ่งมั่นตั้งใจแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายของ
สร้างรอยยิ้มและความสุขให้กับสังคม ภายใต้แนวความคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวง
รัชกาลที่ 9**

พลิกชีวิตสร้างภูมิคุ้มกัน ชาวบ้านหนองแ้ว จ.อุทัยธานี

“หนี้ในระบบ ทำให้ในอดีตชาวบ้านหนองแ้ว จ.อุทัยธานี แทบหาทางออกให้กับตัวเองไม่ได้ การออมเงิน จึงเป็นทางออกที่ดีที่สุดที่จะช่วยปลดหนี้ได้ ทุกวันนี้ นับได้ว่าบ้านหนองแ้วเป็นหมู่บ้านที่มีการออมเงิน กันทุกครัวเรือน ประสบการณ์ในอดีตสร้างแรงบันดาลใจ ให้กลายเป็นผลลัพธ์ที่ทำให้ชาวบ้านยิ้มได้ เปลี่ยนโลก ทั้งไปให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง”

ทองหลอม อินทเขตรการณ ข้าราชการ ตำรวจเกษียณ หนึ่งในคณะกรรมการฝ่ายตรวจสอบ บอกเล่าเรื่องราวชีวิตของชาวบ้านด้วยความรู้สึก ที่ปลื้มปริ่มว่า...

“หมู่บ้านหนองแ้ว ต.หนองกระทุ่ม อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี ชาวบ้านทำการเกษตรกัน พื้นที่ส่วนใหญ่ แห้งแล้ง ไม่มีอาชีพเสริม มีหนี้ในระบบกัน ทำให้ เริ่มรวมกลุ่มออมทรัพย์ฯ แต่ขณะนั้นชาวบ้านยังไม่ได้ ความร่วมมือกันเต็มที่ ยังมองไม่เห็นประโยชน์ ที่จะได้รับ ขาดความเชื่อมั่น กลุ่มเกือบจะล่มไปแล้ว กว่าจะประสบความสำเร็จเหมือนทุกวันนี้ก็ใช้เวลา พอสมควร ในช่วงแรกออมกันเดือนละ 30 บาท มีสมาชิกในกลุ่มไม่ถึง 100 คน ปัจจุบันมีสมาชิก 270 คน และปรับขึ้นเงินออมเป็น 40 บาท/เดือน การออม ต้องไม่ต่ำกว่า 40 บาท ต่อคนต่อเดือน เงินสะสมพิเศษ เพิ่มขึ้นแล้วแต่กำลังสมาชิก เมื่อกลุ่มเราเข้มแข็งแล้ว เราก็มีทุนให้สมาชิกมากขึ้น จากเดิมกลุ่มมีเงินเพียง 4,000 บาท ปัจจุบันเพิ่มเป็น 3,000,000 บาท

การสร้างแรงบันดาลใจให้คนในหมู่บ้าน เห็นประโยชน์ของการออม คือ ดอกเบี้ยราคาถูก ไม่เป็นหนี้ในระบบ มีสวัสดิการให้กับเด็กแรกเกิด 500 บาท พิเศษสำหรับเด็กที่เกิดในวันนักขัตฤกษ์ สำหรับเด็กคลอดแบบธรรมชาติ ได้ 1,000 บาท มีทุนการศึกษาให้กับนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.5 ขึ้นไป ที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น 300 บาท จบมัธยมศึกษา ตอนปลาย 500 บาท

คณะกรรมการที่เราคัดสรรมาช่วยในหน้าที่ ต่าง ๆ มีคณะกรรมการฝ่ายเงินกู้ คณะกรรมการ ฝ่ายตรวจสอบ และคณะกรรมการฝ่ายส่งเสริม เราเลือกจากบุคคลที่ใส่ใจกับงาน มุ่งมั่นที่จะทำเพื่อ หมู่บ้าน คนที่สนใจจะทำงานตรงนี้เข้ามาทุกครั้ง ทุกวันนี้ทุกคนยังตั้งใจทำงานอยู่ ไม่มีใครออกไปไหน ปัจจุบันนี้ ชาวบ้านนำเงินมาออมกันทุกครัวเรือน เมื่อถึงคราวต้องกู้ยืมนำไปประกอบอาชีพหลังการทำการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นเลี้ยงหมู เลี้ยงแพะ ปลูกพืช สามารถกู้ยืมได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ไม่แพง แต่เราจะไม่ให้ กู้ยืมนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เช่น ซื้อรถ สร้างบ้าน ขณะนี้ ถือว่าชาวบ้านมีความสุขกับการนำเงินมาออม กับกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านหนองแ้ว มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ไม่มีหนี้ในระบบ สิ่งที่กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตต้องการคือสระน้ำ เรายังไม่ มี พื้นที่บ้านหนองแ้วไม่มีสระกักเก็บน้ำ เวลาฤดูฝนน้ำมาก ช่วงฤดูแล้งน้ำหมด ถ้ามีสระ กักเก็บน้ำจะช่วยให้การเกษตรได้มากขึ้น”

วัฒนธรรม อูบาสี ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการออม และการกู้ยืมเงินจากกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เพื่อมาซื้อหมู เป็ด และไก่ ปัจจุบันนี้ประสบ ความสำเร็จ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

“เริ่มแรกมีคนให้ลูกหมูยังไม่หย่านมาเลี้ยง 2 ตัว เรานำมาเลี้ยงต่อซื้อแม่ไก่กิน และเลี้ยงแม่พันธุ์หมู แต่ไม่ค่อยได้ลูกหมู เลยเปลี่ยนมาขายแม่พันธุ์หมู และซื้อลูกหมูมาเลี้ยงแทน ลูกหมูอายุ 4 เดือน ก็ขายได้แล้ว เราต้องหมั่นดูแลสุขภาพหมูด้วย ให้วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า วัคซีน

ป้องกันโรคปอด วัคซีนป้องกันโรคหิวาตกโรค ดูแลอย่าให้ยุ่งกัก ฆมได้กู้ยืมเงินจากกลุ่มมา เพื่อซื้อหมู ซื้อเป็ด ซื้อไก่มาขาย เงินที่ใช้จ่ายในครัวเรือน ได้มาจากการขายหมู ส่วนเป็ดกับไก่นั้น เลี้ยงเพื่อ กินไข่ เหลือจากการกินเรึงก็ขาย กำไรจากการลงทุน เราเก็บไว้ใช้จ่ายในครัวเรือน และส่งเงินคืนกลุ่มที่เรา

ยืมมาลงทุน ปัจจุบันนี้ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เมื่อก่อนชีวิตแย่มาก ทำนา อย่างเดียว และรับจ้างเขา ไม่พอกิน ฆมลงทุนตรงนี้ มาประมาณ 10 กว่าปี ทำมาเรื่อย ๆ คิดแยกขาย ขายด้วยครับ”

นอกจากนี้ยังมี นายธงชัย ชัยนกลกิจ รองประธานกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิตที่ได้รับประโยชน์จากเงินออมเช่นเดียวกัน

“ก่อนที่ผมจะเลี้ยงแพะ ผมได้ไปศึกษาดูว่าแพะ ออกลูกปีละ 2 ครั้ง เริ่มจากการลองผิดลองถูกก่อน ตอนแรกผมทำคอกแพะไม่เหมือนคนอื่น กวาดขี้แพะ แล้วมันแน่น ผมเลยเปลี่ยนคอกแพะใหม่ จากการ ที่ไปดูงานมาหลายที่ ผมเลี้ยงแพะมาได้ 1 ปีแล้ว แต่ไม่ได้แนะนำใครมากมายเนื่องจากเราเอง ยังไม่ประสบความสำเร็จ แพะอายุ 5 - 6 เดือน ก็ขายได้แล้ว และฉีดวัคซีนโรคให้แพะ เราฉีดเอง ปลูกหญ้าให้แพะกินไม่ต้องซื้อ ถ้าแพะกินมันดินกระถิน ให้กินเพิ่ม แต่ถ้าฤดูฝนจะไม่ให้กินหญ้าเปียกแพะ จะมีพยาธิ ให้กินหญ้าแห้ง หรือเปลือกกล้วยตาก ที่เราเก็บไว้บดให้กินแทน ตอนนี้มีแพะประมาณ 50 ตัวครับ”

การออมเงินเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ และยังสร้างโอกาสให้กับผู้ออมที่รู้จักวิธีสร้างฐานะ ให้ตนเองด้วยการทำให้เงินนั้นงอกเงยขึ้นมา

Cyberbullying

การกลั่นแกล้งรังแกบนโลกไซเบอร์

รูปแบบของการ Cyberbullying มีดังนี้

1. สร้างความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง
ให้ร้ายป้ายสี ส่อเสียด ด่าทอ ผ่านโลกโซเชียล ไม่ว่าจะจากการสนทนาส่วนตัว หรือการโพสต์สาธารณะ
2. โพสต์คลิกกลั่นแกล้ง
เผยแพร่คลิปที่ส่งผลเสียหายลงบนสื่อโซเชียลมีเดีย เกิดการต่อว่า ด่าทอผ่านคอมเมนต์ในทางเสื่อมเสียต่อผู้ตกเป็นเหยื่อ
3. แอบอ้าง เอาแอดเคาท์ผู้อื่นมาใช้
นำบัญชีโซเชียลมีเดียของผู้อื่น คนรู้จักมาใช้โดยไม่ขออนุญาต หรือละเมิดนำมาใช้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น เปลี่ยนรหัสผ่าน ใช้รหัสผ่านของเพื่อน คนรู้จัก หรือญาติสนิทมาใช้เข้าระบบ
4. แบล็คเมล์ด้วยรูปภาพ ความลับของเหยื่อ
โดยการข่มขู่จะเปิดเผยเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นความลับผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หรือนำรูปอันไม่พึงประสงค์ รูปโป๊ อนาคตของผู้อื่นไปเผยแพร่
5. หลอกหลอน
หลอกให้หลงเชื่อด้วยข้อมูลเท็จ หลอกนัดเจอเพื่อข่มขู่ หรือทำมีมร้ายจนถึงการหลอกเอาเงินจากผู้เสียหายด้วยวิธีการต่าง ๆ
6. สร้างกลุ่มหาแนวร่วมโจมตีเหยื่อ
กลั่นแกล้งทางออนไลน์ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย โจมตีบุคคลให้เกิดการเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือนำมาเป็นประเด็นพูดต่อ โดยอาจโน้มน้าวให้เกิดความเกลียดชังกีดกันจากกลุ่ม หรือแม้แต่ยุให้รู้สึกลอยจากฆ่าตัวตายได้

Cyberbullying ใครเสี่ยงบ้าง

Cyberbullying ในชีวิตจริง โดยเฉลี่ย 66% ถูกกลั่นแกล้งอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง และอีก 12% ถูกกลั่นแกล้งทุกวัน ในขณะที่เด็กไทย 45% มีประสบการณ์เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์อย่างน้อย 1 ครั้ง ซึ่งเป็นสถิติที่มากกว่าประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่นถึง 4 เท่า !

แม้สื่อสังคมออนไลน์จะระบอบอายุของผู้ใช้งานไว้อย่างเหมาะสม ตามเกณฑ์ของชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น ทว่าก็มีเด็กอายุต่ำกว่าจำนวนไม่น้อยที่สมัครเข้าใช้งาน เด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี ไม่สมควรที่จะใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพราะเสี่ยงที่จะได้รับข้อมูลอันตราย ด้วยความที่เด็กยังไม่อยู่ในวัยที่จะมีทักษะควบคุมหรือป้องกันตัวเองได้ และอาจตกเป็นเหยื่อได้ง่ายกว่า

ผลกระทบจาก Cyberbullying

- 1) สร้างความรำคาญ เดี๋ยวร้อนใจ จนบางคนรู้สึกเบื่อชีวิต
- 2) ก่อให้เกิดความเครียดอย่างหนัก กินไม่ได้ นอนไม่หลับ
- 3) ทำให้ไม่อยากมีชีวิตอยู่ ไปจนอยากฆ่าตัวตาย เป็นต้น

วิธีป้องกัน Cyberbullying

- 1) ไม่สร้างความเกลียดชัง เพราะอาจนำไปสู่ความรุนแรง
- 2) ไม่ส่งต่อเรื่องราวที่สร้างความเกลียดชัง
- 3) ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ แสดงความเป็นห่วงเป็นใยเมื่อเห็นการกลั่นแกล้ง

กฎหมายควบคุมการ Cyberbullying

* ตามประมวลกฎหมายอาญา

- มาตรา 326 การใส่ความผู้อื่นเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา 328 การหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา หรือปาฐะประกาศ โทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท
- มาตรา 392 ก่อให้เกิดความกลัว ตกใจ โดยการขู่เชิญ โทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา 397 การรังแก ข่มเหง คุกคามผู้อื่น สร้างความอับอาย เดือดร้อน รำคาญ โทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

* พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์

- มาตรา 14 โปสต์ข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือปลอมแปลง หรือข้อมูลที่เป็นเท็จ ที่คนอื่นสามารถเข้าไปดูแล้วทำให้เกิดความเสียหาย ทั้งผู้โพสต์และผู้ส่งต่อมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อจำกัดความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องดูด้วยว่าการใช้ถ้อยคำ การกลั่นแกล้งนั้น เป็นไปได้มากแค่ไหน เพียงพอจะถือเป็นความผิดตามกฎหมายได้หรือไม่
ดังนั้น จึงควรใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีสติ แต่ที่สำคัญที่สุด การไม่ส่งต่อคอมเมนต์ หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการสร้างความขัดแย้งในโลกออนไลน์ จะมีส่วนช่วยเหลือเหยื่อจากการ Cyberbullying ได้ดีที่สุด

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย, กรมสุขภาพจิต, สถาบันราชานุกูล, Stop Bullying Thailand, ราชกิจจานุเบกษา, วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, Verywellfamily, Stopbullying

พาตัวเองออกจาก Comfort Zone

Comfort Zone (ภาวะสุขสบาย) หรือการที่ชีวิตของเราเป็นไปอย่างเรียบง่าย ไม่มีอะไรหือหวา ไม่มีปัญหาหนัก ๆ ไม่มีอุปสรรคในชีวิต หรือถ้ามีเราก็รู้วิธีรับมือกับมัน ฟังดูแล้วก็น่าสบายดีใช่ไหม? กับการใช้ชีวิตไปเรื่อย ๆ แต่พอถึงจุดหนึ่งมันจะกลายเป็นเอื่อย ๆ เฉื่อย ๆ นะสิ! ไม่มี ความก้าวหน้า ไม่ได้พัฒนาตัวเอง ใครที่อยากจะออกจาก Comfort Zone แต่ยังไม่รู้จะทำยังไง ลองดู 9 วิธีพาตัวเองออกจาก Comfort Zone ที่เรานำมาฝากกันดูค่ะ

1. ลงมือทำ

การเริ่มต้นนั้นยากเสมอ อย่างการไปยิมวันแรก เข้มหาวิทยาลัยวันแรก หรือทำงานวันแรกนั้นก็เพราะคนส่วนใหญ่ มักจะไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง จึงทำให้ครั้งแรกของทุกอย่าง มันจะลำบากอยู่หน่อย ๆ แต่ถ้าไม่เริ่มวันนี้จะต้องรอถึงวันไหนล่ะ

2. พาตัวเองไปอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ

การเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ ลองทำอะไรใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำ เดินเข้าร้านอาหารใหม่ ๆ ที่ไม่เคยกิน เดินดูนิทรรศการภาพวาด หรือจะเก็บ กระเป๋าออกเดินทางก็ดีทั้งนั้น รับรองว่าการได้ลอง อะไรใหม่ ๆ จะให้อะไรกับคุณมากมายทีเดียว

3. ลองเสี่ยงดูบ้าง

ทุกครั้งที่ต้องเลือก ไม่ว่าจะเรื่องเล็ก ๆ หรือ เรื่องใหญ่ คนเรามักจะเลือกข้อที่รู้สึกปลอดภัยที่สุด แต่ถ้าคุณอยากจะออกจากคอมฟอร์ทโซน (Comfort Zone) ก็ลองเลือกข้อที่มันเสี่ยง ๆ ดูสิ รับรองว่าคุณจะได้เรียนรู้อะไรอีกเยอะเลย

4. เปลี่ยนเส้นทางกลับบ้าน

ลองเดินหรือขับรถกลับบ้านด้วยเส้นทางที่ไม่เคยไป หรือลองเปลี่ยนเป็นนั่งรถอีกสายที่ไปคนละทาง ระหว่างทาง คุณอาจจะได้เห็นได้เจออะไรใหม่ ๆ

5. เปลี่ยนมุมมอง

อย่าเอาแต่ตัวเองเป็นหลัก เวลาจะตัดสินใจอะไร ก็ลองมองในมุมมองของคนอื่นดูบ้าง รับฟังให้มาก แล้วมัน จะทำให้เรา ความคิดของเราเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น

6. ตอมตกลงไปก่อน

ถึงคุณจะไม่ถนัด หรือไม่พร้อมที่จะทำ ก็ลอง ตอบตกลงไปก่อน ถ้าคุณกำลังทำงาน ลองรับทำ โปรเจกต์ใหม่ ๆ หน้าที่ใหม่ ความรับผิดชอบใหม่ ๆ ถึงแม้ว่าคุณจะไม่เคยทำมาก่อนก็ตาม เพราะนั่นเป็น โอกาสที่คุณจะได้ก้าวหน้าในการทำงาน ไม่นานคุณอาจจะได้เจอสิ่งที่ ตัวเองชอบตอนที่ได้ลองทำอะไรใหม่ ๆ ดูก็ได้

7. งานอาสาสมัคร

เลือกทำในสิ่งที่คุณไม่เคยได้ลองทำ หรือสิ่งที่ ไม่เคยคิดว่าตัวเองจะทำได้ นอกจากคุณเองจะได้ ประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้เจอเพื่อนใหม่ แล้วยังได้ทำตัว ให้เป็นประโยชน์กับคนอื่นอีก

8. ทำสิ่งที่ไม่อยากทำ

เปลี่ยนความคิดเสียใหม่ “ยิ่งกลัวยิ่งไม่อยากทำ ก็ยิ่งต้องทำ!” มันทำให้เรากลัว เราก็แค่ต้องเอาชนะ ความกลัวนั้น พิสูจน์ให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วเราก็คทำได้

9. พรุ่งนี้ก็วันใหม่แล้ว

จำไว้เสมอว่าอุปสรรคที่ผ่านเข้ามามันจะทำให้คุณ แข็งแรงและเติบโตขึ้น คุณจะได้เรียนรู้ และครั้งต่อไป คุณจะรับมือกับมันได้ดีขึ้น แล้วความคิดนั้นจะทำให้คุณ กล้าที่จะก้าวออกจากคอมฟอร์ทโซน

ขอบคุณที่มาจาก: success

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. เพื่อเป็นการขยายช่องทางสื่อ โดยใช้ชุมชนเป็นห้องเรียนและ วิถีชีวิตในชุมชนเป็นแบบฝึกหัด
3. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์

คณะที่ปรึกษา

นายนิสิต	จันทร์สมวงศ์	อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายทวีป	บุตรโพธิ์	รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายสมหวัง	พ่วงบางโพ	รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายโชคชัย	แก้วป้อง	รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายอุทัย	ทองเดช	ผอ.สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

ที่ปรึกษาคณะทำงาน

ผอ.กลุ่มงานฯ ทุกกลุ่มและหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ
สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

บรรณนิกร

นางสาวศุภา เหล้าชัย ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน

กองบรรณาธิการ

นายอนันต์	เลิศแสง	นางชุดิณชนัน	วงศ์คำหาร
นางสาวอริรัตน์	เดชบุญมา	นางสาวชลทิชา	เหมวรชาติ
นางสาวพิมพ์ชนา	พิชาพันธ์โกดิน	นางสาวสุพัตรา	สอแสง
นางสมพิศ	ปุนจรัส	นางสาวชุดิมา	ภูมิแก้ว
นายไพรัตน์	จงรักษา	นายถนอมพงษ์	ตระกูลเจริญพร
นางกมลฉณี	วงศ์สว่าง	นางสาวลดา	นพรัตน์
นางสาวสุชาดา	ทศานนท์	นายภาณุมาศ	ตรีสุวรรณ
นางสาวธิภาพรรณ	มีแสงเงิน	นางสาวปริศรา	อำมาลี
นางสาวฉายาลักษณ์	แก้วศรีพจน์	นางสาวจิรภัทร	ทองมาก

สนับสนุนภาพถ่าย :

กองประชาสัมพันธ์ กรมการพัฒนาชุมชน

